

Karen Højte Jensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Flemming Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende betragtninger på hans vegne.

Det skal straks erkendes, at det konservative folkeparti er ganske enig i de bemærkninger, forslagsstillerne anfører om den lidet flatterende måde, hvorpå undervisningsafdelingen adskillige gange har bragt sig, som det hedder, i offentlighedens søgelys. Vi har haft adskillige tilfælde, hvor man skal være ualmindelig enøjet for ikke at kunne se, at der har været tale om udsendelser, som har skullet tjene helt bestemte ideologiske formål.

Udsendelserne om Baskerlandet har været særdeles meget omtalt, og på det allersidste har vi haft den berygtede udsendelse om mælrefaget, en udsendelse, som såvel arbejdstagere som arbejdsgivere har måttet tage stærkt afstand fra.

Ansvarsplaceringen kan der imidlertid ikke være den ringeste tvivl om. Det er ministeren, som har den øverste ledelse og dermed det sidste ansvar, ligesom ministeren har kompetencen til at lægge retningslinjerne for undervisningsafdelingens arbejde. Hertil skal føjes, at ministeren tillige har en forpligtelse til, så vidt det overhovedet er muligt, at følge de almindelige retningslinjer, der gælder for programvirksomheden i Danmarks Radio. Det drejer sig udtrykkelig om retningslinjerne, ikke hvorledes disse retningslinjer føres ud i livet.

Ved en tidligere lejlighed, hvor vi har drøftet disse problemer – for problemer er der – er det fra vores side blevet påpeget, at vel kunne man ikke i en stat, hvor torturen ikke eksisterer, tvinge ministeren til personligt at følge, hvad der sendes ud, men det ændrer jo intet ved det principielle, at som loven er udformet, havner ansvaret for, hvad der skal ske, på ministerens bord.

Vi skal fra det konservative folkepartis side gerne erkende, at det er der indtil nu ikke sket meget ved – ikke andet, end at ministeren har fundet, at hvad den pågældende afdeling har skrevet, det er nok rigtigt. At det går på denne måde, behøver imidlertid ikke at være lovens skyld. Selv den bedste lov afhænger i vidt omfang af, hvordan den administreres. Hermed være ikke sagt, at vi har den bedste lov.

Ved tidligere lejligheder har vi debatteret, om situationen ville være bedre, hvis problemerne blev flyttet over til radiatorådet. I det konservative folkeparti er vi nok lidt tvivlende, al den stund også radiatorådet har været udsat for anklager for, at den efterkritik, som udføres her, ofte kun bliver ord uden konsekvenser.

Tidligere har ministeren omtalt de problemer, som findes i dag. Jeg skal henvise til folketingets forhandlinger 1979-80, spalte 7505, hvor ministeren siger:

»Ordningen er ikke uden problemer, hvilket erfaringen har vist, men problemernes antal har været meget lille i de år, ordningen har fungeret. Jeg har i december 1979 nedsat et udvalg til nærmere at gennemgå og vurdere virksomheden i landscentralen for undervisningsmidler og bedt om, at det fremkommer med forslag om eventuelle ændringer.«

Vi er enige med forslagsstillerne i, at vi her har at gøre med et overmåde vigtigt område, hvor vi skal gøre vort yderste for at sikre alsidighed og fairness, og vi vil med dette udgangspunkt medvirke ivrigt i det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Halvgaard (FP):

Det er beklageligt, at visse omstændigheder giver anledning til fremsættelsen af det foreliggende beslutningsforslag. Baggrunden for forslaget er velkendt. Udsendelserne er erfaringsvis i strid med det alsidighedsprincip, der gælder for Danmarks Radio, og man søger nu naturligt at bringe dette område ind under de i radiolovens § 9 fastsatte regler for radiatorådets tilsynspligt. Disse udsendelser har gang på gang givet anledning til debat og berettiget kritik. Det er endnu et argument for, at Danmarks Radios monopol bør brydes.

Vi kan naturligvis som medforslagsstillere støtte forslaget.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi må selvfølgelig erkende, at det drejer sig om et overlappingsområde, fordi undervisningen jo hører under undervisningsministeriet og radio og TV hører under radiatorådet. Det giver selvfølgelig lidt af et dilemma.

Vi ønsker ikke, at det skal foregå sådan, som det næsten er lagt op i forslaget, at man skal sidde ude i radiatorådet og pindehugge de